

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. PLINII|| SECUNDI|| HISTORIÆ|| MVNDI|| LIBRI XXXVII,||

Plinius Secundus, Gaius

[Lugduni], 1582

Liber XXIX

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1752

Mira de animalibus.

C A P . X X .

Mira prætereà traduntur in eisdem animalibus. Vestigium equi excussum vngula (vt solet plerunque) si quis collectum reponat, singultus remedium esse recordantibus quonam loco id reposuerint. Iecur leporum equinæ vngulæ simile esse, & rūpi equos qui vestigia luporum sub equite sequantur. Talis suum discordè vim quandam inesse. In incendiis si fimi aliquid egeratur è stabulis, faciliùs extrahi, nec recurrere oves bouésque. Hircorum carnes virus non resipere, si panem hordeaceū eo die, quo interficiantur, edent, lasérve dilutum biberint. Nullas verò teredinem sentire, Luna decrescente indurata sale. Adeóque nihil omissum, vt leporem surdū celeriùs pinguescere reperiamus. Animalium verò medicinas: si sanguis profluat iumentis, suillum simum ex vino infundendum. Boum autem morbis seuum, sulphur viuum, allium sylvestre, ouū coctum: omnia hæc trita in vino danda, aut vulpis adipem. Carnem Caballinam discoctam, potu suum morbis mederi. Omnim verò quadrupedum morbis, capram solidam cum corio, & ranam rubetam discoctas. Gallinaceos non attingi à vulpibus, qui iecur animalis eius aridum ederint: vel si pellicula ex ea collo inducta, galli inierint. Similia in felle mustelæ. Boues in Cypro contra tormina hominū excrementis sibi mederi. Non subteri pedes boū, si priùs cornua pice liquida perugantur. Lupos in agrum non accedere, si capti vnius pedibus infractis, cultrōque adacto paulatim sanguis circa fines agri spargatur: atque ipse defodiatur in eo loco, ex quo cœperit trahi. Aut si vomerem, quo primus sulcus eo anno in agro ductus sit, excussum aratro, focus Larium, quò familia conuenit, absumat: ac lupū nulli animalium nociturnum in eo agro, quandiu id fiat. Hinc deinde reuertemur ad animalia sui generis, quæ aut placida non sunt, aut fera.

C. PLINII SECUNDI NATURALIS HISTORIAE LIBER XXIX.

PRO O E M I V M .

De origine medicinae, & quando primū clinice, & quando primū iatralēptice, & de Chrysippo & Erasistrato, & empirice, & Herophilo, & reliquis illustribus Medicis: & quoties ratio medicinae mutata sit, & qui primus Romæ Medicus, & quando, & quid de Medicis antiqui Romani iudicauerint, & virtus medicinae.

C A P V T I.

AT V R A remediorum, atque multitudo instantium ac præ- 40 teritorum, plura de ipsa medendi arte cogunt dicere: quamquam non ignarus sim, nullis antè hæc Latino sermone condita, ancépsque lubricum esse rerum omnium nouarum, talium utique quām steriles gratiæ difficultates in promendo: sed quoniam occurrere verisimile est omnium qui hæc cognoscant cogitationi, quoniam modo exoleuerint in medicinæ vsu, quæ tum parata atque pertinentia erant: mirūmque & indignum protinus subit, nullam artium inconstantiorem fuisse, & etiamnum sèpius mutari, cùm sit fructuosiōr nulla. Diis primū inuentores suos assignauit, & cælo dicauit. Nec non & hodie multifariam ab oraculis' medicina petitur. Auxit deinde famam etiam 50 crimine, iictum fulmine Æsculapium fabulata, quoniam Tyndariden reuocauisset ad

ad vitam. Nec tamen cessauit narrare alios reuixisse opera sua, clara Troianis temporibus, quibus fama certior, vulnerum tamen duntaxat remediis. Sequentia eius (mirum dictu) in nocte densissima latuere usque ad Peloponnesiacum bellum: tunc eam reuocauit in lucem Hippocrates, genitus in insula Coo, in primis clara ac valida, & Aesculapius dicitur. Is cum fuisset mos, liberatos morbis scribere in templo eius Dei quid auxiliatum esset, ut poste a similitudo proficeret, excripsisse ea traditur, atque (ut Varro apud nos credit) iam templo cremato, instituisse medicinam hanc, que Clinice vocatur. Nec fuit postea quæstus modus, quoniam Prodicus Selymbrius natus, discipulus eius, instituens quam vocant Iatralpticen, reuactoribus quoq; Medicorum ac mediastinis vestigial inuenit. Horum placita Chrysippus ingenti garrulitate mutauit, plurimumque etiam ex Chrysippo discipulus eius Erasistratus, Aristotelis filia genitus. Hic Antiocho rege sanato c. talentis donatus est a rege Ptolemaeo filio eius, ut incipiamus & premia artis ostendere. Alia factio ab experimentis se cognominans Empiricen, coepit in Sicilia, Acrone Agrigentino Empedoclis Physici autoritate commendato. Dissederuntque ex scholæ: & omnes eas damnauit Herophilus, in musicos pedes venarum pulsu descripto per ætatum gradus. Deserta deinde & haec secta est, quoniam necesse erat in ea literas scire. Mutata & quæ postea Aesclepiades (ut retulimus) inuenierat. Auditor eius Themison fuit, qui quæ inter initia scripsit, illo mox recedente à vita, ad sua placita mutauit. Sed & illa Antonius Musa eiusdem & quidam autoritate Diui Augusti, quem contraria medicina graui periculo exemerat. Multos pretereo Medicos, celeberrimosque ex iis Cassios, Calpitanos, Aruntios, Albutios, Rubrios, ccl. H-s. annua mercede iis fuere apud principes. Q. verò Stertinus imputauit principibus, quod H-s quingenis annuis contetus esset: sexcena enim sibi quæstu urbis fuisse numeratis domibus ostendebat. Par & fratri eius merces a Claudio Cesare infusa est: censuque, quanquam exhausti operibus Neapoli exornata, heredi^b H-s ccc. reliquere, quantu^b ad eam ætatem Aruntius solus. Exortus deinde est Vectius Valens, adulterio Messalinæ ^{hic legit se- ftertia tre- centa: Bu- deus fester- tiūm trecē- ties: que sum- ma est centu- plicato maior. Vide ipsum lib. 2. de Af- Claudij Cesaris nobilitatus, pariterque eloquentiae affectator. Is eam potentiam nactus, nouam instituit sectam. Eadem ætas Neronis principatu ad Thessalum transfiliuit, delen- tem cuncta maiorum placita, & rabie quadam in omnis æui medicos perorantem: quali prudentia ingenioque, æstimari vel uno argumento abundè potest, cù monumento suo (quod est Appia via) iatronicen se inscriperit. Nullius histriorum equarumque trigarij comitator egressus in publico erat: cù Crinas Massiliensis arte geminata, ut cautior religiosiorque, ad siderum motus ex ephemeride Mathematica cibos dando, horisque obseruando, autoritate eum precessit. Nupérque centies H-s reliquit muris patriæ, mœnibus quoque aliis penè non minori summa extructis. Hi regebant fata, cum repente ciuitatem Charmis ex eadem Massilia inuasit, damnatis nō solùm prioribus Medicis, verùm & balineis: frigidaque etiam hybernis algoribus lauari persuasit. Mersit ægros in lacus. Videbamus senes Consulares usque in ostentationem rigentes. Qua de re extat etiam Annæi Senecæ ad stipulatio. Nec dubium est, omnes istos famam nouitatem aliqua aucupantes, animas statim nostras negotiari. Hinc ille circa ægros miserè sententiarum concertationes, nullo idem censente, ne videatur accessio alterius. Hinc illa infelicitas monumen- ti inscriptio, turba se medicorum perisse. Mutatur ars quotidie toties inter pollis, & inge- niorum Græciæ flatu impellimur. Palamque est, ut quisque inter istos loquendo polleat, imperatorem illico vitæ nostræ necisque fieri: cui vero non millia gentium sine Medicis degant, nec tamen sine Medicina: sicut populus Romanus ultra sexagesimum annum, nec ipse in accipiendis artibus latus, Medicinæ verò etiam auditus, donec expertam damnauit. Etenim percensere insignia prisorum in his moribus conuenit. Cassius Hermina ex antiquis autor est, primum è Medicis venisse Romam Peloponneso Archagathum Lysanius filium, L. Æmilio, M. Liuio Coss. anno urbis dxxxv. eique ius Quiritium datum, & tabernam in compito Acilio emptam ob id publicè. Vulnerarium eum tradunt fuisse vocatum, miraque gratum aduentum eius initio: mox à sequitia secandi vrendique, transisse nomen in carnificem, & in tedium artem omnésque Medicos: quod}

clarissimè intelligi potest ex M. Catone, cuius autoritati triumphus atque Censura minimum conferunt: tanto plus in ipso est. Quamobrem verba eius ipsa ponemus, Dicamus istis Græcis suo loco Marce fili, quid Athenis exquisitum habeam, & quod bonum sit eorum literas inspicere, non perdiscere. Vincam nequissimum & indocile genus illorum: & hoc puta vatem dixisse: Quandocunque ista gens suas literas dabit omnia corruptet. Tum etiam magis, si Medicos suos huc mittet. Iurarunt inter se barbaros necare omnes Medicina. Sed hoc ipsum mercede faciunt: vt fides iis sit, & facile disperdant. Nos quoque dictitant barbaros, & spurcius nos, quam aliquos opicos, appellatione fœdat. Interdixi tibi de Medicis. Atque hic Cato d c v. anno urbis nostræ obiit, lxxv. suo, ne quis illi defuisse publicè tempora, aut priuatim vitæ spatia ad experiendum arbitretur. Quid ergo? damnatam ab eo rem utilissimam credimus? Minime hercule, subiicit enim qua Medicina & se & coniugem usque ad longam senectam perduxerit, iis ipsis scilicet, quæ nunc nos tractemus. Profiteturque esse comitatum sibi, quo medeatur filio, servis familiaribus, quem nos per genera usus sui differimus. Non rem antiqui damnabant, sed artem. Maximè verò quæstum esse immani pretio vitæ recusabat. Ideo templum Aesculapij, etiam cum reciparetur is Deus, extra urbem fecisse, iterumque in insula, traduntur. Et cum Græcos Italia pellerent, diu etiam post Catonem excepisse Medicos. Augobo prouidentiam illorum. Solam hanc artium Græcarum nondum exercet Romana grauitas in tanto fructu, paucissimi. Quiritium attigere, & ipsi statim ad Græcos transfugæ. Imò verò autoritas aliter quam Græcè eam tractantibus, etiam apud imperitos expertesque linguae, non est. Ac minus credunt, quæ ad salutem suam pertinent, si intelligunt. Itaque hercule in hac artium sola euénit, vt cuicunque Medicum se professo statim credatur, cum sit periculum in nullo mendacio maius. Non tamen illud intuemur: adeò blanda est sperandi pro se cuique dulcedo. Nulla præterea lex, quæ puniat inficiam capitalem, nullum exemplum vindictæ. Discunt periculis nostris, & experimenta per mortes agunt: Medicòque tantum hominem occidisse impunitas summa est. Quintino transit conitum, & intemperantia culpatur. Ulroque qui periere, arguuntur. Sed decurię pro more censuris principum examinatur: inquisitio per parietes agitur: & qui de numero iudicet, à Gadibus colunisq; Herculis accersit: de exilio verò nō nisi b die xl. quinque electis viris datur tabella. At de iudice ipso quales in consiliū eunt, statim occisi. Merito, dum nemini nostrū libet scire, quid saluti suæ opus sit. Alienis pedibus ambulamus: alienis oculis agnoscimus: aliena memoria salutamus: aliena viuimus opera. Perieruntq; rerum naturæ pretia & vitæ argumēta. Nihil aliud pro nostro habemus, quam delicias. Non deseram Catonē tam ambitiosæ artis inuidiæ à me obiectum, aut Senatum illū qui ita cœfēbat, idq; nō criminibus artis arreptis, vt aliquis expectauerit. Quid enim venenorum fertilius, aut unde plures testamētorum insidiæ? Iam verò & adulteria etiam in principum domibus, vt Eudem in Liuia Drusi Cæsarī: item Valentis, in qua dictum est regina. Non sint artis ista, sed hominum. Non magis hæc urbi timuit Cato, vt equidem credo, quam reginas. Ne auaritiam quidem arguam, rapacesque nundinas pendentibus fatis, & dolorum indicaturam, ac mortis arrham, aut arcana præcepta. Squamam in oculis emouendam potius, quam extrahendam: per quæ effectum est, vt nihil magis prodesse videretur, quam multitudo grassantium. Neque enim pudor, sed æmuli pretia summittunt. Notum est ab eodem Charmide unum ægrum ex provincialibus h-s ducentis conductum: Alconti vulnerum Medico h-s.c. damnato ademisse Claudium principem. Eidēque in Gallia exulanti, & deinde restituto acquisitum non minus intra paucos annos. Et hæc personis imputentur. Ne faciem quidem aut inficitiam eius turbæ arguamus, ipsorumque intemperantiam in morbis, aquarum calidarum diuerticulis: imperiosam inediā, & ab iisdem deficientibus cibos sèpius die ingestos, mille præterea pœnitentiæ modis, culinarum etiam præceptis & vnguentorum misturis, quando nullas omisere vitæ illecebras. Inuehi peregrinas merces, conciliarique extrema pretia, displicuisse majoribus crediderim equidem, non tamen hoc Catonem prouidisse, cum damnaret ar-

a Py. partes

b Fr. Iur. de

c externa

tem

tem. Theriace vocatur excogitata compositio luxuriæ. Fit ex rebus externis, cùm tot remedia dederit natura, quæ singula sufficerent. Mithridaticum antidotū ex rebus ^{1 i i i j} componitur, interim nullo pondere æquali, & quarundam rerum sexagesima denarij vnius imperata. Quo Deorum perfidiam istam monstrante? Hominū enim subtilitas tanta esse non potuit. Ostentatio artis & portentosa scientiæ venditatio manifesta est. Ac ne ipsi quidem illam nouere. Comperique vulgo pro cinnabari Indica in medicamenta minium addi, inscritia nominis, quod esse venenum docebimus inter pigmenta. Verūm hęc ad singulorum salutem pertinent. Illa autem, quę timuit Cato, atq; prouidit, innocentiora multo & parua opinatu, quæ proceres artis eiusdem in semetipſis fatentur. Illa perdiderū imperij mores, illa quæ sani patimur, luctatus, ceromata, ceu valetudinis causa instituta, balineæ ardentes, quibus persuasere in corporibus cibos coqui, vt nemo non minus validus exiret, obedientissimi verò efferrentur. Potos deinde ieunorū ac vomitiones, & rursus perpotationes, ac pilorum euiratio instituta resinis eorum: Itemq; pectines in fœminis quidem publicati. Ita est profecto, lues morum, nec aliud maior, quam è medicina, vatem prorsus quotidie facit Catonem, & oraculum: Satis esse ingenia Gr̄corum inspicere, non perdiscere. Hęc fuerint dicenda pro Senatu illo, sexcentisque populi Romani annis aduersus artem, in qua conditione insidiosissima autoritatem pessimis boni faciunt: simul contra attonitas quorūdam persuasiones, qui prodeſſe niſi pretiosa non putant. Neque enim dubitauerim, aliquibus fastidio futura quæ dicentur animalia: at non ²⁰ Virgilio fuit nominare formicas nulla necessitate, & curculiones, ac lucifugis congesta cubilia blattis: non Homero inter prælia Deorum improbitatem muscę describere: non nature gignere ista, cùm gignat hominem. Proinde causas quisq; & effectus, non res, & stimet. Ordinem autem à confessis, hoc est, lanis ouisque, vt obiter rebus præcipuis hominoſ in primis prohibeatur. Quædam etiam si alienis locis, tamen obiter dici necesse erit. Nec deerat materiæ pompa, si quicquam aliud intueri liberet, quam fidem operis. Quippe inter prima proditis etiam ex cinere phoenicis nidoque medicinis, ceu verò id certum esset, atque non fabulosum. Irridere est, vitæ remedia post millesimum annum redditura monstrare.

De medicinis lanarum.

C A P. II.

³⁰ **L**anis autoritatem veteres Romani etiam religiosam habuere, postes à nubentibus attungi iubentes. Præterque cultum & tutelam contra frigora, succidæ plurima præstant remedia ex oleo vinoque aut aceto, prout quæque mulceri morderive opus sit, & astringi laxarive, luxatis membris, dolentibusque neruis impositæ, & crebro suffusæ. Quidam etiam salem admiscent luxatis. Alij cum lana rutam tritam adipemque impoñunt. Item contusis tumentibusque. Halitus quoque oris gratioreſ facere traditur, confricatis dentibus atque gingiuſ admisto melle. Prodest & phreneticis suffitu. Sanginem in naribus ſiſtit cum oleo rosaceo, & alio modo indita auribus obturatis ſpisilius. Quin & hulceribus vetustis imponitur cum melle. Vulnera ex vino, vel aceto, vel aqua frigida & oleo expressa sanat. Arietiſ vellera lota frigida ex oleo madefacta, in muliebris malis inflammationes vulvæ sedant. Et si procidant, suffitu reprimunt. Succida lana imposta ſubditaque mortuos partus euocat. Sifit etiam profluuiā earum. At canis rabiōſi morsibus inculcata post diem septimū soluitur. Reduuias sanat ex aqua frigida. Eadem nitro, sulphure, oleo, aceto, pice liquida feruentibus tincta, quam calidissima imposta bis die, lumborum dolores ſedat. Sanguinem ſiſtit ex ariete ſuccida, articulos extremitatū præligans. Laudatissima omnis ē collo, natione verò Galatica, Tarentina, Attica, Milesia. Succidam imponunt & desquamatis, percussis, liuidis, incuſis, collisis, contritis, deiectis, capitis & aliis doloribus, ſtomachi inflammationi ex aceto & rosaceo. Cinis eius illinitur attritis, vulneratis, ambustis. Et in oculorum medicamenta additur: item in fistulas aurēſque ſuppuratas. Ad hęc detonsam eam, alijs verò euulfam deciſis ſummis partibus ſiccant, carpuntque, & in fictili crudo componunt, ac melle perfundunt vtrunque. Alij affulis tedæ ſubiectis, & ſubinde interstratis, oleo aspersam accendunt, cine-

rēmque in labellis aqua addita confricant manu, & considere patiuntur, idq; sāpius mutantes aquam, donec linguam astringat leniter, nec mordeat. Tum tinerem reponunt. Vis eius septica est, efficacissimēque genas purgat. Quin ipsæ sordes pecudum sudōrque feminum & alarum adhārentes lanis (œsypum vocant) innumeros propè vsus habēt. In Atticis ouibus genito palma. Fit pluribus modis, sed probatissimum, lana ab his partibus recenti concerpta, aut quibuscunque sordibus succidis primūm collectis, ac lento igni in æneo vase subferuefactis & refrigeratis, pinguique quod supernatet, collecto in fictili vase, iterūmque decocta priori materia: quæ pinguitudo vtraque frigida aqua lauatur, & in linteo siccatur, ac Sole torretur, donec candida fiat ac translucida. Tum in stannea pyxide conditur. Probatio autem, vt sordium virus oleat, & manu fricante ex aqua non liquet, sed albescat vt cerusa. Oculis vtilissimum contra inflammations genarūmque callum. Quidam intesta torrent, donec pinguedinem amittat, vtilius tale existimantes erosis & duris genis, angulis scabiosis & lacrymantibus. Hulcerā nō oculorum modò sanat sed oris etiam & genitalium cum anserino adipe. Medetur & vulvæ inflammationibus, & sedis rhagadiis & condylomatis cum meliloto ac butyro. Reliquos vsus eius suo loco digeremus. Sordes quoque caudarum concretæ in pilulas, ac siccatae per se tuſæque in farinam & illitæ dentibus mirè prosunt, etiam labantibus, gingiuſque, si carcinoma serpat. Iam verò pura vellera aut per se imposta cæcis doloribus, aut accepto sulphure: & cinis eorum genitalium vitiis. Tantūmque pollut, vt medicamētis quoque superponantur. Medentur ante omnia & pecori ipsi, si fastidio non pascatur. Cauda enim quām arctissimè præligata, euulsa inde lana, statim yescuntur. Tradūntque quod extra nodum sit è cauda præmori.

De ouorum natura.

C A P. III.

LAnæ habent & cum ouis societatem simul fronti impositæ contra epiphoras. Non opus est eas in hoc vsu radicula esse curatas: neque aliud, quām candidum ex ouo, infundi ac pollinem thuris. Oua per se infuso candido oculis epiphoras cohibent, vrentesque refrigerant. Quidam cum croco præferunt, & pro aqua miscent collyriis. Infantibus verò contra lippitudines vix aliud remedium est, butyro admisto recenti. Eadem cum oleo trita ignes sacros leniunt, betæ foliis superilligatis. Candido ouorum in oculis & pilis reclinantur Hammoniaco trito admistōque. Et vari in facie cum pineis nucleis, ac melle modico. Ipsa facies illita Sole non aduritur. Ambusta aquis si statim ouo occupentur, pustulas non sentiunt. Quidam admiscent farinam hordeaceam, & salis parum. Hulceribus verò ex ambusto cum candido ouorum tostū hordeū & suillo adipe, mirè prodest. Eādem curatione ad sedis vitia vtuntur: infantibus quidem, etiam si quid ibi procidat. Ad pedum rimas ouorum candido decocto cum cerussæ denariorum duūm pondere, pari spumæ argenti, myrrhæ, exiguo deinde vino. Ad ignem sacrum, candido ouorum trito cum amylo. Aiunt & vulnera candido glutinari, calculosq; pelli. Lutea ouorum cocta vt indurescant, admisto croco modicè, item melle & lacte mulieris illita, dolores oculorum mitigant. Vel cum rosaceo & mulso lana oculis imposta, vel cū trito apij semine ac polenta in mulso illita. Prodest & tussientibus per se luteum deuoratum liquidum, ita vt dentibus non attingatur: thoracis distillationibus faucium scabritiæ. Priuatim contra hæmorrhoidum morsum illinitur, sorbeturq; crudū. Prodest & renibus, vesicæ rosionibus exhalcerationibusq; & cruenta excreantibus. Quinq; ouorum lutea in vini hemina cruda sorbentur dysentericis, cum iure putaminis sui & papaueris succo ac vino. Dantur celiacis cum vuæ passæ pinguis pari pondere & malicorio, per triduum æquis portiōnibus. Et alio modo lutea ouorum triū lardi veteris & mellis quadrantibus, vini veteris cyathis tribus trita ad crassitudinem mellis, & cùm opus sit, auellanæ nucis magnitudine ex aqua pota. Item ex oleo fricta terna, totis ouis pridie maceratis in acetō. Sic & lienicis. Sanguinem autem reiicientibus cum tribus cyathis musti. Utuntur iisdein ad liuentia, si vetustiora sint, cum bulbis ac melle. Sistunt & menses mulierum cocta, & ex vino pota inflatio

inflationes quoque vulvæ cruda cum oleo ac vino illita. Vtilia sunt & ceruicis doloribus cum anserino adipe & rosaceo. Sedis etiam vitiis durata igni, vt calore quoque prorsint. Et condylomatis cū rosaceo. Item ambustis durata ex aqua, mox in pruna putaminibus exustis, tum lutea ex rosaceo illinuntur. Fiunt & tota lutea, quæ vocant schista, cum triduo incubata tolluntur. Stomachum dissolutum confirmant pulli ouorum cum gallæ dimidio, ita ne ante duas horas alius cibus sumatur. Dant & dysentericis pullos in ipso ouo decoctos, admista vini austeri hemina, & pari modo olei polenteque. Membrana putaminis detracta siue crudo, siue cocto, laborum fissuris medetur. Putaminis cinis in vi-
no potus, sanguinis eruptionibus. Comburi sine membrana oportet: sic fit & dentifri-
cium. Idem cinis & mulierum menses cum myrrha illitus sistit. Firmitas putaminū tan-
ta est, vt recta nec vi nec pondere vlo frangantur, nec nisi paululū inflexa rotunditate. Tota oua adiuuant partum, cum ruta, & anetho, & cumino pota ex vino. Scabiem cor-
porum ac pruritum oleo & cedria mistis tollunt. Hulcera quoque humida in capite cy-
clamino admista. Ad puris & sanguinis excreations ouum crudum cum porri sectui
succo, parique mensura mellis Græci calefactum hauritur. Dantur & tuſſientibus cocta
& trita cum melle, & cruda cum passo oleique pari modo. Infunduntur & virilitatis vi-
tiis singula cum ternis passi cyathis, amylique semuncia à balineis. Aduersus ictus fer-
pentium cocta tritaque adiecto nasturtio illinuntur. Cibo quot modis iuuent notū est;
cū transmeent faucium tumorem, calfactaque obiter foueant. Nullus est alijs cibus;
qui in ægritudine alat, neque oneret, simulq; vim potus ac cibi habeat. Macerorum in
aceto molliri diximus putamen. Talibus cum farina in pane subactis cœliaci recreantur:
Quidam ita resoluta in patinis torrei vtilius putant. Quo genere non aluos tantū, sed
& menses fœminarum sistunt, aut si maior sit impetus, cruda cum farina ex aqua hauriū-
tur, & per se lutea ex iis decocta in aceto, donec indurescant: iterūmque cum trito pipe-
re torrentur ad cohibendas aluos. Fit & dysentericis remedium singulare, ouo effuso in
fictili nouo, eiusdémque oui mensura, vt paria sint omnia, melle, mox aceto, item oleo,
confusis crebrōque permistis. Quo fuerint ea excellentiora, hoc præsentius remedium
erit. Alij eadem mensura pro oleo & aceto resinam adiiciunt rubentem, vinūmque:
& alio modo temperant, olei tantū mēsura pari, pineique corticis duabus sexagesimis
denariorum, vna eius quod rhus diximus, mellis obolis quinque simul decoctis, ita vt ci-
bus alijs post quatuor horas sumatur. Torminibus quoque multi medentur, oua bina-
cum alijs piscis quatuor vnā atterendo, vinique hemina calefaciendo, atque ita potui
dando. Et ne quid desit ouorum gratiæ, candidum ex his admistum calci viuæ glutinat
vitri fragmenta. Vis verò tanta est, vt lignum perfusum ouo non ardeat, ac ne vestis qui-
dem contactā aduratur. De gallinarum autem ouis tantū locuti sumus, cū & reliqua-
rum alitum restent magnæ vtilitates, sicut suis locis dicemus. Præterea est ouorum ge-
nus in magna Galliarum fama, omissum Græcis. Angues innumeri æstate conuoluti, sa-
liuis faucium corporūmque spumis artifici complexu glomerantur, anguinum appella-
tum. Druidæ sibilis id dicūt in sublime iactari, sagōque oportere intercipi, ne tellurem at-
tingat. Profugere raptorem equo: serpentes enim insequi, donec arceātur amnis alicuius
interuentu. Experimentum eius esse, si contra aquas fluitet vel auro vinclum. Atque, vt
est Magorum solertia occultandis fraudibus sagax, certa Luna capiendum censem, tan-
quam cōgruere operationem eam serpentū humani sit arbitrij. Vidi equidem id ouum
mali orbiculati modici magnitudine, crusta cartilaginis, velut acetabulis brachiorū po-
lypi crebris, insigne Druidis. Ad victorias litium ac regum aditus mirè laudatur: tantæ
vanitatis, vt habentem id in lite in finu equitem Romanum è Vocontiis, à Diuo Claudio
principe interemptum non ob aliad sciam. Hic tamen complexus anguum & efferato-
rum concordia, causa videtur esse, quare exteræ gentes caduceum in pacis argumentis
circundata effigie anguum fecerint. Neq; enim cristatos esse in caduceo mos est. De an-
serum ouis magnæ vtilitatis, ipsoq; anfere dicturi hoc in volumine, debemus honore &
Comagenorum clarissimæ rei. Fit ex adipe anserum, alioquin celeberrimi vſus est, ad

hoc in Comagene Syriæ parte cum cinnamo, casia, pipere albo, herba quæ Comagene vocatur, obrutis niue vasis, odore iucundo, utilissimum ad perfrictiones, conuulsiones, cæcos ac subitos dolores, omniaque quæ acopis curantur: vnguentumque pariter ac medicamentum est. Fit & in Syria alio modo, adipe auium curato, ut diximus, additis erysi-sceptro, xylobalsamo, phœnicio elate, item calamo singuloru pondere, qui sit adipis, cū vino bis aut ter subferuefactis. Fit autem hyeme, quoniam æstate nō glaciat: nisi accepta cera. Multa præterea remedia sunt ex ansere, quod miror, æquè quam capris. Nanque anser coruusque ab æstate in autumnu morbo conflictari dicuntur. De anserum honore, quem meruere Gallorum in Capitolium ascensu deprehenso, diximus.

Remedia de cane, & ex animalibus que placida non sunt, sed fera, & ex volucribus, & contra morsus phalangiorum.

C A P. I I I I.

Eadem de causa supplicia annua canes pendunt inter ædem Iuuentutis & Summani, viui in furca sambucea arbore fixi. Sed plura de hoc animali dici cogunt priscorum mores. Catulos lactentes adeò puros existimabant ad cibum, ut etiam placandis numinibus hostiarum vice vterentur his. Genito manè catulo res diuina fit, & in cœnis Deum etiamnum ponitur catulina. Aditilibus quidem epulis celebrem fuisse. Plauti fabule in-dicio sunt. Sanguine canino contra toxica nihil præstantius putatur. Vomitiones quoq; hoc animal monstrasse homini videtur. Et alios usus ex eo mirè laudatos referemus suis locis. Nunc ad statutum ordinem pergemus. Aduersus serpentium ictus efficacia habentur, simum pecudis recens in vino decoctum illitumque: mures dissecti & impositi, quorum natura non est spernenda, præcipue in assensu siderum (ut diximus) cum lumine lunæ fibrarum numero crescente ac decrescente. Tradut magi, iocinere muris dato porcis in fico, sequi dantem id animal. In homine quoq; similiter valere, sed resolui cyatho olei poto. Mustelarum duo genera: alteru sylvestre. Distant magnitudine. Græci vocant ictidas. Harum fel contra aspides dicitur efficax, cætero venenum. Hęc autem quæ in dominibus nostris oberrat, & catulos suos (ut autor est Cicero) quotidie transfert, mutatque se dem, serpentes persequitur. Ex ea inueterata sale denarij pondus in cyathis tribus datur percussis, aut ventriculus coriandro fartus inueteratusque & in vino potus. Et catulus mustelæ etiam efficacius. Quædam pudenda dictu tanta autorum asseueratione com-mendantur, ut præterire fas non sit. Siquidem illa concordia rerum, aut repugnantia, me-dicinæ dignitatem: veluti cimicum animalis foedissimi, & dictu quoque fastidiendi natura, contra serpentium morsus, & præcipue aspidum valere dicitur. Item contra venena o-mnia: argumento, quod dicunt gallinas, quo die id ederint, non interfici ab aspide: carnes quoque earum percussis plurimum prodesse. Ex his quæ tradunt, humanissimum est, illi-nire morsibus cum sanguine testudinis: item suffitu eorum abigere: sanguisugas adhæ-retes, haustasq; ab animalibus restinguere in potu datos. Quanquam & oculos quidam iis inungunt tritis cum sale & laete mulierum, auresq; cum melle & rosaceo admistis. Eos qui agrestes sint, & in malua nascantur, crematos cinere permisto rosaceo infundunt au-ribus. Cætera quæ de iis tradunt, vomicæ & quartanarum remedia aliorumque morbo- rum, quanquam ouo aut cera aut faba inclusos censeant deuorandos, falsa, nec referenda arbitror. Lethargi tamen medicinæ cū argumento adhibent, quoniam vincatur aspidum somnifica vis, septenos in cyatho aquæ dantes, puerilibus annis quaternos. Et strangu-riæ fistulæque imposuere. Adeò nihil parens illa rerum omnium sine ingentibus causis genuit. Quin & adalligatos læuo brachio binos lana subrepta pastoribus, resistere no-cturnis febribus prodiderunt, diurnis in rosaceo panno. Rursus iis aduersatur scolopen-dra, suffituq; necat. Aspides percussos torpore & somno necant, omnium serpentium minimè sanabiles. Sed venenum earum si sanguinem attingit, aut recens vulnus, statim interimit: inueteratum hulcus tardius. De cætero potum quantalibet copia, non nocet. Non est enim tabifica vis: itaq; occisa morsu earum animalia, cibis innoxia sunt. Cun-50-
tarer in proferendo ex his remedio, nisi M. Varronem scirem Ixxvij. vitæ anno prodi-

prodidisse, aspidum i^ctus efficacissimè curari, hausta à percussis ipsorum vrina. Basilisci, quem etiam serpentes ipsi fugiunt, alios olfactu necantem, qui hominem vel si aspiciat tantùm, dicitur interimere, sanguinem Magi miris laudibus celebrant, coēuntem picis modo & colore, dilutum cinnabari clariorem fieri. Tribuunt ei & successus petitionum à Potestatibus, & à Diis etiam precum, morborūmque remedia, beneficiorum amuleta. Quidam id Saturni sanguinem appellant. Draco non habet venena. Caput eius limini ianuarum subditum, propitiatis adoratione Diis, fortunatam domum facere promittunt. Oculis eius inueteratis, & cum melle tritis, inunctos non pauescere ad nocturnas imagines, etiam pauidos. Cordis pingue in pelle dorcadum neruis ceruinis adalligatū in lacerto, conferre iudiciorum victoriæ. Primum spondylum aditus potestatum mulcere. Dentes eius illigatos pedibus caprearum ceruinis neruis, mites præstare dominos, potestatēsque exorabiles. Sed super omnia est compositio, qua inuictos faciunt Magorum mendacia: Cauda draconis & capite, pilis leonis ē fronte & medulla eiusdem, equi victoris spuma, canis vnguibus adalligatis ceruino corio, neruisq; cerui alternatis & dorcadiis: quæ arguisse non minùs refert, quām contra serpentes remedia demonstrasse, quoniam hæc morborum beneficia sunt. Draconum adipem venenata fugiunt: item virus ichneumonum, & cutis cinere in aceto perunctos. Viperæ caput impositum, vel alterius quām quæ percusserit, sine fine prodest. Item si quis eam ipsam in vapore baculo sustineat: aiunt enim præcauere: item si quis exustæ eius cinerem illinat. Reuerti autem ad percussum serpentes necessitate naturæ, Nigidius autor est. Caput quidem dissecant Scythæ inter aures ad eximendum lapillum, quem aiunt ab ea deuorari territa. Alij ipso toto capite vtuntur. Fiunt ex vipera pastilli, qui theriaci vocantur à Græcis, quaternis digitis vtrinque amputatis, exemptisque interaneis & liuore spinæ adhærente, reliquo corpore in patina ex aqua & anetho discocto, spinisque exemptis, & addita similagine, atque ita in umbra siccatis pastillis, quibus ad multa medicamenta vtuntur. Significandum videtur ē viperæ tantum hoc fieri. Quidam purgatae, vt suprà dictum est, adipem cum olei sextario decoquunt ad dimidias. Ex eo, cùm opus sit, ternis stillis additis in oleum perunguntur, vt omnes bestiæ fugiant eos. Præterea constat, contra omnium serpentium i^ctus, quamvis insanabiles, ipsarum serpentium exta imposita auxiliari: eosque qui aliquando viperæ iecur coctum hauserint, nunquam poste à feriri à serpente. Neque anguis venenatus est, nisi per mensem Luna instigatus. Sed prodest viuus comprehensus, & in aqua contusus, si foueatur ita morsus. Quin & inesse ei remedia multa creduntur, vt dicemus, & ideo Æsculapio dicitur. Democritus quidem monstra quædam ex his cōficit, vt possint auium sermones intelligi. Atqui anguis Æsculapius Epidauro Romanum aduectus est: vulgo que pascitur & in domibus. Ac nisi incendiis semina exurerentur, non esset fœcūditati eorum resistere. In orbe terrarum pulcherimum anguum genus est, quod in aqua viuit, hydri vocantur, nullis serpentium inferiores veneno. Horum iecur seruatum aduersus percussos ab his auxilium est. Scorpio tritus stellionum veneno aduersatur. Fit enim & ē stellionibus malum medicamentum. Nam cùm immortuus est vino, faciem eorum qui biberint, lentigine obducit. Ob hoc in vnguento necat eum, insidiantes pellicum formæ. Remediū est oui luteum, & mel ac nitrum. Fel stellionum tritum in aqua mustelas congregare dicitur. Inter omnia venenata salamandræ scelus maximum est. Cætera enim singulos feriunt, nec plures pariter interimunt: vt omittā, quòd perire conscientia dicuntur homine percusso, neque amplius admitti ad terras: salamandra populos pariter necare improuidos potest. Nam si arbori irrepfit, omnia poma inficit veneno, & eos qui ederint, necat frigida vi, nihil aconito distans. Quinimo si contacto ab ea ligno vel pede crusta panis incoquatur, idem veneficium est: vel si in puteum cadat. Quippe cum saliuia eius quacunque parte corporis, vel in pede imo respersa, omnis in toto corpore defluat pilus. Tamen talis ac tanta vis veneni à quibusdam animalium, vt suibus, manditur, domante eadem illa rerum dissidentia. Venenum eius extingui primum omnium ab his quæ vescantur illa, verisimile est. Quæ prodantur, can-

tharidum potu, aut lacerta in cibo sumpta: cætera aduersantia diximus, dicemusque suis locis. Ex ipsis quæ Magi tradunt contra incendia, quoniam ignes sola animalium extinguat, si forent vera, iam esset experta Roma. Sextius Venerem accendi cibo earum, si detractis interaneis, & pedibus, & capite in melle seruetur, tradit, negatq; restinguiri ignem ab iis. Ex volucribus in auxilio contra serpentes primùm vultur est. Annotatum quoque minus virium esse nigris. Pennarum ex his nidore, si vrantur, fugari eas dicunt. Item cor eius alitis habentes, tutos esse ab impetu non solùm serpentium, sed etiā ferarum, latronumque, & regum ira. Carnibus gallinaceorum, ita vt tepeant auulsæ, appositis, venena serpentium domantur: item cerebro in vino poto. Parthi gallinæ malunt cerebrum plagiis imponere. Ius quoque ex his potum præclarè medetur, & in multis aliis vīsibus mirabile. Pantheræ leonésque non attingunt perunctos eo, præcipue si & allium fuerit incoctum. Aluum soluit: validius è vetere gallinaceo. Prodest & contra longinquas febres, & torpētibus membris tremulisque, & articulariis morbis, & capitis doloribus, epiphoris, inflationibus, fastidiis, incipienti tenesmo, iocineri, renibus, vesicæ: contra cruditates, suspiria. Itaque etiam faciendi eius extant præcepta. Efficacius enim cocti cum oleo marino, aut cybio, aut cappari, aut apio, aut herba Mercuriali, aut polypodio, aut anetho: utilissimè autem in congiis tribus aquæ ad tres heminas cum supra dictis herbis, & refrigeratum sub dio dari tempestiuis antecedente vomitione. Non præteribo miraculum, quanquam ad medicinam non pertinens: si auro liquefcenti gallinarum membra misceantur, consumunt id in se. Ita hoc venenum auri est. At gallinaceis ipsis circulo è farmentis addito collo, non canunt. Auxiliatur contra serpentes & columbarum caro recens concepta, & hirundinum: bubonis pedes vsti cum plumbagine herba. Nec omittam in hac quoque alite exemplum Magicæ vanitatis. Quippe præter reliqua portentosa mendacia, cor eius impositum mammæ mulieris dormientis sinistræ, tradunt efficerre vt omnia secreta pronuntiet. Præterea in pugnam ferentes idem, fortiores fieri. Eiusdē ouo ad capillos remedia demonstrant. Quis autem quæso ouum bubonis vnquam vide-re potuit, cùm ipsam auem vidisse prodigium sit? quis vtique experiri, & præcipue in capillo? Sanguine quidem pulli bubonis etiam crispari capillum promittunt. Cuius generis propè videri possint, quæ tradunt & de vespertilione, si ter circunlatus domui viuus, per fenestram inuerso capite infigatur, amuletum esse: priuatimque ouibus circunlatum toties, & pedibus suspensum sursum in superliminari. Sanguinem quoque eius cum carduo, contra serpentium ictus inter præcipua laudant. Phalangium est Italæ ignotum, & plurimum generum. Vnum simile formicæ, sed multo maius, rufo capite, reliqua parte corporis nigra, albis incurvantibus respersum guttis. Acerbior huius, quam vespæ ictus. Viuit maximè circa furnos & molas. In remedio est, si quis eiusdem generis alterum percussio ostendat. Et ad hoc seruantur, cùm mortui inueniuntur. Et cortices eorum contriti & poti medentur, & mustelæ catuli, vt diximus supra. Æquè phalangion Græci vocant inter genera aranorum, sed distinguunt lupi nomine. Tertium genus est eodem phalangij nomine araneus lanuginosus, grandissimo capite. Quo diffe-
cto inueniri dicuntur intus vermiculi duo, adalligatiq; mulieribus ceruina pelle ante Solis ortum, præstare ne concipient, vt Cæcilius in commentariis reliquit. Vis ea annua est: quam solam ex omni atocio dixisse fas sit, quoniam aliquarum fœcunditas plena liberis tali venia indiget. Vocatur & rhagion acino nigro similis, ore minimo sub alio, pedibus breuissimis, tanquam imperfectis. Dolor à morsu eius qualis à scorpio-ne. Vrina similis araneis textis. Idem erat asterion, nisi distingueretur virgulis albis. Huius morsu genua labefactantur. Peior vtroque est cæruleus lanugine nigra, caliginem concitās, & vomitus araneosos. Etiamnum deterior, à crabrone penna tantum differens. Hic & ad maciem perducit. Myrmecion formicæ similis capite, alio nigra, guttis albis distinguentibus, vesparum dolore torquet. Tetragnathij duo genera habent: peior, medium caput distinguente linea alba, & transuersa altera. Hic oris tumorem facit. At cinereus posteriori parte candicans, lentior. Minimè autem noxius eodem colore

colore, qui telas muscis in parietibus latissimè pandit. Contra omnium morsus remedium est gallinaceum cerebrū cum piperis exiguo potum in posca. Item formicæ quinque potæ: pecudum fimi cinis illitus ex aceto: & ipsi aranei quicunque in oleo putrefacti. Muris aranei morsus sanatur coagulo agnino in vino poto: vngulæ arietinæ cinere cum melle, mustelæ catulo, vt in serpentibus dictum est. Si iumēta momorderit, mus recens cū sale imponitur, aut fel vespertilionis ex aceto. Et ipse mus araneus contra se remedio est, diuulsus & impositus. Nam si pregnans momordit, protinus dissilit. Optimū, si imponatur qui momorderit. Sed & alios ad hunc usum seruat in oleo, aut luto circunlitos. Est & contra morsum eius remedio terra ex orbita. Fertur enim non transiri ab eo orbitam, torpore quodam naturæ. Scorpionibus contrarius maximè inuicem stellio traditur, vt visu quoque pauorem iis afferat, & torporem frigidi sudoris. Itaque in oleo putrefaciunt eum, & ita ea vulnera perungunt. Quidam oleo illo spumam argenteam decoquunt ad emplastri genus, atque ita illinunt. Hunc Græci coloten vocant, & ascalabotē, & galeoten. In Italia non nascitur. Est enim hic plenus lentigine, stridoris acerbi, & vescitur, quæ omnia à nostris stellionibus aliena sunt. Prodest & gallinarum fimi cinis illitus, draconis iecur, lacerta diuulsa, mus diuulsus, scorpio ipse suæ plagæ impositus, aut assus in cibo sumptus, aut potus, in meri cyathis duobus. Proprium est scorpionū, quod manus palmam non feriunt, nee nisi pilos attigere. Lapillus qualiscunque, ab ea parte qua in terra erat, appositus plagæ, leuat dolorem. Item testa terra operta ex aliqua parte, sicut erat imposta, liberare dicitur. Non debent respicere qui imponunt & cauere ne Sol aspiciat. Vermes terreni triti impositi prosunt. Multa & alia ex his remedia sunt, propter quæ in melle seruantur. Noctua apibus contraria, & vespis crabronibusque & sanguisugis: pici quoque Martij rostrum secum habentes non feriuntur ab iis. Aduersantur & locustarum minimæ sine pennis, quos attelabos vocant. Est & formicarum genus venenatum: non ferè in Italia. Solpugas Cicero appellat, salpugas Bætica. Iis eorū vespertilionis contrarium, omnibusque formicis: salamandris cantharides, vt diximus. Sed in iis magna quæstio, quoniam ipsæ venena sunt potæ vesicæ cum cruciatu præcipuo. Cosfinum equitem Romanum, amicitia Neronis principis notū, cum is lichene cooptatus esset, vocatus ex Ægypto Medicus ob hanc valetudinem eius à Cæsare, cum cantharidum potum præparare voluisse, interemit. Verum illitas prodeſſe nō dubium est, cum succo taminiæ vuæ, & seu ovis vel capræ. Ipsarum cantharidum venenum in qua parte sit, non constat inter autores. Alij in pedibus & capite existimant esse, alijs negant. Conuenit tamen pennas earum auxiliari, in quacunq; parte sit venenum. Ipsæ nascuntur ex vermiculo, in spongia maxime, cynorrhodi quæ fit in caule, sed fœcundissimè in fraxino: cæteræ in alba rosa, minus efficaces. Potentissimæ inter omnes variæ, luteis lineis, quas in pennis transuersas habent, multum pingues: inertiores minutæ, latæ, pilosæ: inutilissimæ vero, vnius coloris macræque. Cōduntur in calice fictili non picato, & linteo colligato, congestæ rosa matura, & suspenduntur super acetum cum sale feruens, donec per linteolum vaporentur, posteà reponuntur. Vis earum adurere corpus, crustas obducere.

Eadem pityocampis, in picea nascentibus, eadem bupresti, similiterque præparantur. Efficacissimæ omnes ad lepras lichenasque: dicuntur & menses ciere & vrinam. Ideo Hippocrates & hydropicis dabat. Cantharides obiectæ sunt Catoni Uticensi, ceu venenum vendidisset in auctione regia, quoniam eas festertiis lx. addixerat.

De seu struthiocamelino, & cane rabido, & lacerta, & anseribus, & columbis, & mustelis remedia.

C A P . V .

Et seuum autem struthiocamelinum tunc vénisse festertiis Ixx. obiter dictum sit, efficacioris ad omnia usus, quam est adeps anserinus. Diximus & mellis venenati genera: contra quod utuntur melle, in quo apes sint mortuæ. Idem potū in vino, remediū est vitiorum, quæ cibo piscium dignuntur. In canis rabidi morsu tuetur à pauore aquæ capitum canini cinis illitus vulneri. Oportet autem comburi omnia eodem modo, vt semel dicamus, in vase fictili nouo, argilla circunlito, atque ita in furnum indito. Idē & in

potione proficit. Quidam ob id edendum dederunt. Aliqui & vermem è cadasuere canino adalligauere: menstruáve in panno subdidere calici, aut intus ipsius caudæ pilos combustos insuere vulnere. Cor caninum habentem fugiunt canes. Non latrant verò, lingua canina in calceamento subdita pollici: aut caudam mustelæ, quæ abscissa dimissa sit, habentes. Est limus saliuæ sub lingua rabiosi canis, qui datus in potu, fieri hydrophous non patitur. Multo tamen utilissimè iecur eius, qui in rabie momorderit, datur, si possit fieri, crudum mandendum: si minus, quoquo modo coctum, aut ius coctis carnibus. Est vermiculus in lingua canū, qui vocatur à Græcis lytta, quo exempto infantibus catulis, nec rabidi fiunt, nec fastidium sentiunt. Idem ter igni circulatus, datur morsis à rabioso, ne rabidi fiant. Et cerebello gallinaceo occurritur. Sed id deuoratum anno tantum eo prodest. Aiunt & cristam contritam efficaciter imponi, & anseris adipem cum melle. Salientur & carnes eorum, qui rabidi fuerunt, ad eadem remedia in cibo dandæ. Quin & necantur catuli statim in aqua, ad sexum eius qui momorderit, vt iecur crudum deuoretur ex iis. Prodest & fimum gallinaceum, duntaxat rufum, ex aceto impositum: & muris aranei caudæ cinis, ita vt ipse, cui abscissa sit, viuus dimittatur: glebula ex hirundinum nido illita ex aceto, vel pulli hirundinis combusti: membrana siue senectus anguiū, vernatione exuta, cum cācro masculo trita. Nam etiam per se reposita in arcis armariisque, tineas necat. Tāta vis mali est, vt vrina quoque calcata rabiosi canis noceat, maximè hucus habentibus. Remedium est fimum caballinum aspersum aceto, & calfactum in fico impositum. Minus hoc miretur, qui cogitet, lapidem à cane morsum, vsque in prouerbium discordiæ venisse. Qui in vrinam canis suam egesserit, torporem lumborum dicitur sentire. Lacerta, quam hisepa, alijs chalcidicen vocant, in vino pota, morsus suos sa-

a Melius, Chalcide, ut infra lib. 32. nat. cap. 3 & apud Arist. de ani- malib. 8. cap. 24.

stum, peculiariter contra aconitum: addi parum salis oportet. Gallinarum fimum duntaxat cādidum, in hyssopo decoctum aut mulso, venena fungorum boletorumque astringit: item inflationes ac strangulationes: quod miremur, cum si aliud animal gustauerit id fimum, torminibus & inflationibus afficiatur. Sanguis anserinus contra lepores marinos valet, cum olei æqua portione. Item contra mala medicamenta omnia asseruatur cū Lemnia rubrica & spinæ albæ succo, pastillorum drachmis quinque, qui in cyathis ternis aquæ bibantur: item mustelæ catulus, vt suprà diximus, præparatus. Coagulum quoque agnatum aduersus omnia mala medicamenta pollet: item sanguis anatum Ponticarum. Itaque & spissatus seruatur, vinoque diluitur. Quidam fœminæ anatis efficaciorem putant. Simili modo contra venena omnia, ciconiarum ventriculus valet, coagulum peccoris. Caulis ius ex carne arietum, priuatim aduersus cantharidas: item lac ouium calidum, præterquam iis qui buprestin aut aconitum biberint. Columbarum sylvestrium fimum priuatim contra argenti viui potum. Contra toxica, mustela vulgaris inueterata, binis drachmis pota.

Ad alopecias tollendas, & ad pilos reddendos, & ad lentes tollendas, & ad palpebras, & ad glaucomata, & ad oculos, & ad parotidas remedia. C A P . V I .

Alopecias replet fimi pecudum cinis cum oleo cyprino & melle: item vngularum muli vel mulæ ex oleo myrteo. Prætereà (vt Varro noster tradit) murinum fimum, quod item muscerdas appellat. Et muscarum capita recentia, priùs folio ficulneo asperatas. Alij sanguine muscarum vtuntur. Alij decem diebus cinerem earum illinunt cum cinere chartæ, vel nucum, ita vt sit tertia pars è muscis. Alij laete mulierum cum brassica cinerem muscarum subigunt: quidam melle tantum. Nullū animal minus docile existimat, in minorisve intellectus: eo mirabilius est, Olympiæ sacro certamine, nubes earum immolato tauro Deo, quem Myiodem vocant, extra territoriū id abire. Alopecias cinis è murium capitibus caudisque & totius muris emendat: præcipue si beneficio acciderit hæc iniuria. Item herinacei cinis cum melle, aut coriū combustum cum picc liquida. Caput quidē eius vstum per se, etiā cicatricibus pilos reddit. Alopecias autē in ea curatione præparari oportet nouacula & sinapi. Quidā ex aceto vti maluerunt. Quæ de herinaceis dicuntur,

dicuntur, omnia tanto magis valebunt in hystrice. Lacertæ quoque, ut docuimus, combustæ cum radice recentis harundinis, quæ vt vna cremari possit, minutim findenda est: ita myrteo oleo permisto cineres capillorum defluvia cōtinent. Efficacius virides lacer-tæ omnia eadem præstant. Etiam num vtilius admisto sale, & adipe vrsino, & cæpa tusa: Quidam denas virides in decem sextariis olei veteris discoquunt, cōtentii semel in men-se vngere. Pellium viperinarum cinis, alopecias celerrimè explet, item gallinarū similem recens illitum. Corui ouum in æreo vase permistum illitumque derafo capite nigratam capillis affert: sed donec inarescat, oleum in ore habendum est, ne & dentes simul nigre-scant. Idque in umbra faciendum, neque ante quatriduum abluendum. Alij sanguine & cerebro eius vtuntur cum vino nigro. Alij excoquut ipsum, & nocte concubia in plum-beum vas cōdunt. Aliqui alopecias cantharide trita illinunt cum pice liquida, nitro præparata cute. Caustica vis earum, cauendumque ne exhalcerent altè. Postea ad hulcera ita facta, capita murium, & fel murium, & similem cum elleboro & pipere illini iubent. Len-des tolluntur adipe canino, vel anguibus in cibo sumptis anguillarum modo, aut verna-tione eorum, quam exuunt, pota. Porrigines felle ouillo cum creta Cimolia, illita capiti, donec inarescat. Capitis doloribus remedio sunt cochlearum, quæ nudæ inueniuntur nondum peractæ, ablata capita, ex his lapidea duritia exempta (est autem calculi latitudi-ne) quæ alligantur, & minutæ frōti illinuntur tritæ. Item ægypij ossa è capite aut vultu-ris adalligata, aut cerebrum, cum oleo cedrino peruncto capite, & intus naribus illitis: 20 Cornicis cerebrum coctum, in cibo sumptu, vel noctuæ, idem præstat: gallinaceusque si inclusus abstineatur die ac nocte, pari inedia eius qui doleat, euulsis collo plumis circun-ligatisque, vel cristi: mustelæ cinis illitus: surculus ex nido milui puluino subiectus: mu-rina pellis cremata ex aceto illito cinere. Limacis inter duas orbitas inuentæ ossiculum per aurem cū ebore traiectum, vel in pellicula canina adalligatum, quod remedium plu-ribus sempérque prodest. Fracto capiti aranei tela ex oleo & aceto imposta, nō nisi vul-nere sanato, abscedit. Hæc & vulneribus tonstrinorum sanguinem fistit. A cerebro verò profluentem, anseris sanguis, aut anatis infusus: adépsque earundem alitum cum rosaceo coctus. Matutinò pascentis hirundinis caput præcisum, maximè Luna plena, lineo panno adalligant. Capitis doloribus licio: aut cera alba fronti illinunt, & pilos caninos panno 30 adalligant. Cerebrum cornicis in cibo sumptum, palpebras gignere dicitur: œsypu cum myrrha calidum penicillo illitum. Idē præstare muscarum, simi; murini cinerem æquis portionibus, vt efficiatur dimidiū pondus denarij, promittitur, additis duabus sextis de-narij è stibi, vt omnia œsypho illinantur, itē murini catuli triti in vino vetere ad crassitu-dinem acopi. Pilos in his incommodos, euulso renasci nō patitur fel herinacei: ouorum stellionis liquor: salamandræ cinis: lacertæ viridis fel in vino albo Sole coactum ad crassi-tudinem mellis in æreo vase: hirundinis pullorum cinis cū lacte tithymali, spumaque co-chlearum. Glaucomata dicunt Magi cerebro catuli v i j. dierū emendari, specillo demis-so in dextrâ partem, si dexter oculus curetur, in sinistrâ, si sinister: aut felle recenti asio-nis. Noctuarum est id genus maximum, quibus pluma aurium modo micat. Suffusionē 40 oculorum canino felle malebat quām hyænæ curari Apollonius Pitaneus cum melle: item albugines oculorum. Murium capitum caudarumq; cinere ex melle inunctis, clari-tatem visus restitui dicunt: multoque magis gliris aut muris sylvestris cinere, aut aquilæ cerebro vel felle. Cum Attico melle cinis & adeps soricis cōbusti tritus, lacrymosis oculi plurimum confert: stibi, quod quid sit dicemus in metallis. Mustelæ cinis suffusioni-bus: item lacertæ hirundinis cerebrum: quę etiam tritæ coctæve frōti illitæ, epiphoras sedant, siue per se, siue cum polline, siue cum thure. Sic & solatis prosunt. Viuas quoque cremare, & cinere earum cum melle Cretico inungi calinges, vtilissimum est. Iumento-rum oculis membrana aspidis, quam exuerit, cum adipe eiusdē claritatem inunctis facit. Viperam viuam in fictili nouo comburere, addito fœniculi succo ad cyathum vnum, & 50 thuris manna vna, atq; ita suffusiones oculorū & calinges inungere vtilissimum est. Me-dicamentum id echion vocatur. Fit & collyriū è vipera, in olla putrefacta, vermiculisq;

enatis cum croco tritis. Exuritur in olla cum sale, quem lingendo claritatem oculorum consequuntur, & stomachi totiusque corporis tempestivitates. Hic sal & pecori datur salubritatis causa, & in antidotum contra serpentes additur. Quidam & viperis utuntur in cibis. Primum omnium occisæ statim salem in os addi iubent, donec liquefacit humor, quatuor digitorum mensura utrinque praecisa, exceptisq; interaneis discoquunt in aqua, aut oleo, sale, anetho, & omnibus aut statim vescuntur, aut pane colligunt ut saepius vntantur. Ius præter supra dicta pediculos è toto corpore expellit, pruritusq; etiā summæ cutis. Effectum ostendit & per se capitis viperini cinis. Ut ilissimum oculos inungunt. Itemque adeps viperinus. De felle non audacter suaserim quæ præcipiunt, quoniam (ut suo loco docuimus) non aliud est serpentum venenum. Anguum adeps ærugini mistus, ruptas oculorum partes sanat, & membrana siue senectus vernatione eorum exuta, si adfricetur, claritatem facit. Vlulae quoq; fel prædicatur ad albugines, suffusiones, calinges: adeps similiter ad claritatem. Aquilæ, quam diximus pullos ad contuendum Solem experiri, mixta felle cum melle Attico inunguntur nubeculae & caligationes suffusionesque oculorum. Eadem vis & in vulturino felle est cum porri succo, & melle exiguo. Item in gallinacei felle alligato ad argema, & ad albugines ex aqua diluto: itē ad suffusiones oculorum, maximè candidi gallinacei. Fimū quoq; gallinaceorum, duntaxat rubrum, lusciosis illinendum monstrant. Laudant & gallinæ fel, sed præcipue adipem, contra pustulas in pupillis. Has scilicet eius rei gratia saganant. Adiuuat mirificè & ruptas oculorum tuniculas admistis schisto & hæmatite lapidibus. Fimū quoque earum, duntaxat candidum, in oleo vetere corneisque pyxidibus adseruant, ad pupillarum albugines. Qua in mentione significandum est, pauones fimū suum resorbere tradi, inuidentes hominum utilitatibus. Accipiter decoctus in rosaceo efficacissimus ad inunctiones omnium vitiorū putatur: itē fimi eius cinis cum Attico melle. Laudatur & milui iecur. Fimū columbarum ex aceto ad ægilopas. Similiter ad albugines & cicatrices. Fel anserinum, sanguis anatum contusis oculis, ita ut poste à hyssopo & melle inungantur. Fel perdicum cum mellis æquo pondere, per se vero ad claritatem, dorcados. Hippocratis (ut putant) autoritate adiicitur, quod in argentea pyxide id seruari iubent. Oua perdicum in vase aereo decocta cum melle, hulceribus oculorum & glaucomatis medetur. Columbarum, turturum, palumbium, perdicum sanguis, oculis crux suffusis eximiè prodest. In columbis masculæ efficaciorem putat. Vena autem sub ala ad hunc usum incidunt, quoniam suo calore utilior est. Superimponi oportet splenium è melle decoctū, lanamque succidā ex oleo aut vino. Earundem auium sanguis nyctalopas sanat: & iecur ouium: atque (ut in capris diximus) efficacius fuluæ. Decocto quoq; eius oculos abluere suadet: & medulla dolores tumorésque illinunt. Bubonis oculorū cinis collyrio mistus claritatem oculis facere promittitur. Turturis fimū albugines extenuat: itē cochlearū cinis: fimū cenchridis: accipitrum generis hanc Græci faciunt. Argema ex melle omnibus, quæ supra scripta sunt, sanatur. Mel utilissimum oculis, in quo sunt apes immortuæ. Ciconiae pullū qui ederit, negatur annis continuis lippiturus: item qui draconis caput habeat. Huius adipe & melle cum oleo vetere, incipiētes calinges discuti tradunt. Hirundinum pullos plena Luna excæcant, restitutaque eorum acie capita comburuntur: hoc cinere cum melle utuntur ad claritatem & dolores, ac lippitudines & ictus. Lacertas quoque pluribus modis ad oculorum remedia assumunt. Alij viridem includunt nouo fictili: ac lapillos, qui vocantur cinnædia, quæ & inguinum tumoribus adalligari solent, nouem singulos signis signates, & singulos detrahunt per dies. Nono emittunt lacertā: lapillos seruant ad oculorum dolores. Alij terram substernunt lacertæ viridi excæcatæ, & vna in vitro vase annulos includunt è ferro solido vel auro: cum recepisse visum lacertā apparuerit per vitrum, emissæ ea, annulis contra lippitudinem utuntur. Alij capitis cinere pro stibio ad scabritias. Quidam viridem longo collo in sabulosum nascentem cōburunt, & incipientem epiphoram inungunt: item glaucomata. Mustelæ etiā oculis punctu erutis, aut visum reuerti: eademque quæ in lacertis & annulis faciunt. Serpentis oculum dextrum adalligatum contra epiphoras

phoras

phoras prodesse, si serpens viua demittatur. Lacrymantibus sine fine oculis, cinis stellicatis capitibus cum stibio eximiè medetur. Aranei muscarij telæ, & præcipuè spelunca ipsa imposita per frontem ad duo tempora, ita vt à puero impube & capiatur & imponatur; nec is triduo se ostendat ei cui medeatur, néve alteruter nudis pedibus terram attingat his diebus, mirabiliter epiphoris mederi dicūtur. Albugines quoque dicitur tollere inunctione araneus candidus, longissimis ac tenuissimis pedibus, cōtritus in oleo vetere. Sed is etiam cui crassissimum textum est, in contignationibus ferè, adalligatus panno epiphoras sanare traditur. Scarabei viridis natura contuentium visum exacuit. Itaque gemmarum sculptores contuitu eorum acquiescunt. Aures purgat fel pecudis cum melle: canini lactis instillatio sedat dolorem. Grauitatem adeps cum absinthio & oleo vetere: item adeps anserinus. Quidam adii. iunt succum cæpæ & allij pari modo. Utuntur & per se ouis formicarum. Nanque & huic animali est medicina: constatque vrsos ægros hoc cibo sanari. Anserum quoque & omnium avium adeps præparatur, exemptisque venis omnibus patina nouo fictili operta in Sole, subdita aqua feruenti liquatur: saccatusque linceis fassis, & in fictili nouo repositus loco frigido, minus putreficit addito melle. Muriū cinis cum melle instillatus, aut cum rosaceo decoctus aurium dolores sedat. Si aliquod animal intrauerit, præcipuum remedium est murium fel aceto dilutum. Si aqua intrauerit, adeps anserinus cum cæpæ succo. Gliris detracta pelle, intestinis exemptis discomititur melle in vase nouo: sed Medici malunt è nardo decoqui vsque ad tertias, atque ita asseruari, deinde cùm opus sit, strigili tepefacta infundere. Constat deplorata aurium vitia eo remedio sanari: aut si terreni vermes adipe anseris decocti infundantur. Item ex arboribus rubri cum oleo triti exhalceratis & ruptis auribus præclarè medentur. Lacerati inueterati in os pendentium addito sale contusi & ab iictu læfas aures sanant: efficacissimè autem ferrugineas maculas habentes, lineis etiam per caudam distincti. Millepeda, ab aliis contipeda aut multipeda dicta, animal est è vermibus terræ pilosum, multis pedibus arcuatim repens, tactuque contrahens se: oniscon Græci vocant, alij tilon: efficaciter sanat aurium dolores, in cortice Punici mali decoctum & porri succo. Addunt & rosaceum, & in alteram aurem infundunt. Illam autem quæ non arcuatur, sepa Græci vocant, alij scolopendrā, minorem perniciosāmque. Cochleæ, quæ sunt in vſu cibi, cum myrrha aut thuris polline appositæ, item minutæ & latæ fracturis aurium illinūtur cum melle. Senectus serpentium feruente testa vſta instillatur rosaceo admisto, cōtra omnia quidem vitia efficax, sed cōtra graueolentiam præcipuè: aut si purulentæ sunt, ex aceto: melius cum felle caprino, vel bubulo, aut testudinis marinæ. Vetustior anno eadē membrana non prodest, nec imbre perfusa, vt aliqui putant. Item aranei sanies cum rosaceo, aut per se in lana, vel cum croco, auribus prodest: gryllus cum sua terra effossus & illitus. Magnam autoritatem huic animali perhibet Nigidius, maiorem Magi, quoniam retro ambulet, terrāmque terebret, stridat noctibus. Venantur eum formica circunligato capillo in cauernam eius coniecta, efflato prius puluere ne sese condat: ita formicæ complexu extrahitur. Ventris gallinaceorum membrana quæ abiici solet, inueterata & invi-

no trita, auribus purulentis calida infunditur, gallinarum quoque adeps. Est & quædam pinguitudo blattæ, si caput auellatur: hanc tritam vnâ cum rosaceo auribus mirè prodesse dicunt, sed lanam, qua incluserint, post paulum extrahendam. Celerimè enim id pingue transfire in animal, fierique vermiculum. Alij binas ternasye in oleo decoctas efficacissimè auribus mederi scribunt, & tritas in linteolo imponi contusis. Hoc quoque animal inter pudenda est: sed propter admirationem naturæ, priscorumq; curæ, totum in hoc loco explicandum. Plura earum genera fecerunt. Molles, quas in oleo decoctas, verrucis efficaciter illini experti sunt. Alterum genus mylœcon appellauere, circa molles ferè nascens. Has capite detracto attritas, lepras sanasse, Musa & Pyæton in exemplis reliquerunt. Tertium genus & odoris tædio inuisum, exacuta clune, cum pisselæo sanare hulcera aliás insanabilia: struimas, panos, diebus xxj. impositas, percussa, contusa, cacoëthe, scabiem, furunculōsque, detractis pedibus & pennis. Nos hæc etiam audita

fastidimus. At hercule Diodorus & in morbo regio, & orthopnoicis se id dedisse traditum resina & melle. Tantum potestatis habet ea ars pro medicamento dandi, quicquid velit. Humanissimi eorum cinerem crematarum seruandum ad hos usus in cornea pyxide censuere, aut tritas clysteribus infundendas orthopnoicis aut rheumaticis. Infixa utique corpori illitas extrahere constat. Mel utilissimum auribus quoque est, in quo apes emortuæ sunt. Parotidas comprimit columbinum stercus vel per se, vel cum farina hordeacea aut auenacea. Noctuæque cerebrum vel iecur cum oleo infusum auriculæ aut parotidi: multipeda cum resinæ tertia parte illita: grylli siue illiti, siue adalligati. At reliqua morborum genera medicinæque ex iisdem animalibus, aut eiusdem generis, sequenti dicemus volumine.

10

C. PLINII SECUNDI NATURALIS HISTORIÆ

LIBER XXX.

PRO O E M I V M.

De origine Magicæ artis, quando, & à quibus cœperit, & à quibus celebrata fuit, & reliqua ex animalibus medicina.

20

CAPUT I.

AGICAS vanitates sæpius quidem antecedentis operis parte, vbiunque causæ locūisque poscebant, coarguimus, detegimusque etiamnum: in paucis tamen digna res est, de qua plura dicantur, vel eo ipso, quod fraudulentissima artium plurimum in tota terrarum orbe, plurimisque seculis valuit. Autoritatem ei maximam fuisse nemo miretur, quandoquidem sola artium tres alias imperiosissimas humanæ mentis complexia in vnam se redigit. Natam primum è Medicina nemo dubitat, ac specie salutari irrepsisse velut altiorem sanctiorēmque, quam Medicinam: ita blandissimis desideratissimisque promissis addidisse vires religionis, ad quas maximè etiamnum caligat humanum genus. Atque ut hoc quoque suggererit miscuisse artes Mathematicas, nullo non auido futura de se se sciendi, atque ea è cælo verissimè peti credente. Ita possessis hominum sensibus triplici vinculo, in tantum fastigij adoleuit, ut hodiéque etiam in magna parte gentium præualeat, & in Oriente regum regibus imperet. Sine dubio illuc orta in Perside à Zoroastre, ut inter autores conuenit. Sed unus hic fuerit, an postea & aliis, non satis constat. Eudoxus, qui inter sapientiæ sectas clarissimam, utrissimumque eam intelligi voluit, Zoroastrem hunc sex millibus annorum ante Platonis mortem fuisse prodidit. Sic & Aristoteles. Hermippus qui de tota ea arte diligissimè scripsit, & vices centum millia versuum à Zoroastre condita, indicibus quoque voluminum eius positis explanauit, præceptorem, à quo institutum diceret, tradidit Azonacem, ipsum vero v. millibus annorum ante Troianum bellum fuisse. Mirum hoc in primis, durasse memoriā artēmque tam longo æuo, commentariis non intercedentibus, præterea nec claris nec cōtinuis successionibus custoditam. Quotus enim quisque auditu saltem cognitos habet, qui soli cognominantur, Apuscorum & Zaratum Medos, Babyloniumque Marmaridum, & Arabem Hippocum, Assyrium vero Zarmocenidam, quorum nulla extant monumenta. Maximè tamen mirum est, in bello Troiano tantum de arte ea silentium fuisse Homero, tantumq; operis ex eadem in Vixis erroribus,

bus,